

Moș Nae
(N. Batzaria)

Pățaniile și năzdrăvăniile
lui
Haplea

Ilustrații Corina Fii

Editura
ANDREAS

Măgarul lui Haplea

Stând la umbra din pădure,
Haplea cască și grăiește:
– Urechilă, scump tovarăș,
Eu mă culc, tu mă păzește.

Cum se culcă, cum adoarme,
Dar când sforăie, visează,
Doi vestiți tâlhari de codru
Vin la el și-l vizitează.

– Mai cumetre, zice unul,
Hai măgarul să-l furăm,
Este tânăr și, de-l vindem,
Bani destui pe el luăm.

Binișor îi scot căpăstrul
Și mi-l trec de gâtul meu.
Ia măgarul tu și du-te,
Iar în locu-i rămân eu.

Cam la vremea de chindie,
Hop și Haplea se trezește,
Nu măgar, ci om când vede,
Stă năuc și se crucește.

– Piei, Satano! Dar ce-i asta?
Unde, care mi-i măgarul?
Iară tu ce cați aicea?
Și-i grăiește-ncet tâlharul:

– Uite-l, Hapleo, stă 'nainte-ți,
Căci măgarul sunt chiar eu,
De părinți că n-ascultasem,
Mă lovi blestemul greu.

E blestemul lui tăticu':
Șase ani în șir să fiu
Un Măgar ca Urechilă,
Om apoi iar să deviu.

Tocmai astăzi se-mplinește
Vremea rea și blestemată.
Slavă Ție, Doamne sfinte!
Că greșeala-mi fu iertată.

Ca să-și cumpere un altul,
Merge Haplea iar în sat.
Când... ce vede? Urechilă
De vânzare-i stând legat.

– Văd că, iar n-ai fost cuminte.
Pe părinți i-ai necajit.
Stai acolo, nu te cumpăr,
Îmi ajunge ce-am pățit.

Plătește, că te-am prins!

Doi pungași se duc la Haplea
Ce cârciumar e într-un sat,
Stau la masa, cer într-una
Țuică, vin și de mâncat.

Dar când vremea-i să plătească
Ce mai ceartă se pornește!
„Eu fac cinste!“, „Ba e rându-mi!“
„Ba diseară tu plătește!“

Vezi cum râde Haplea-al nostru,
Cum e plin de bucurie:
„De-așa oameni de-am eu parte,
Iute scap de sărăcie“.

– Haide, Hapleo, zice unul,
Să-ți legăm noi ochii-ndată,
Și pe cine prinzi tu-ntâiul,
De la dânsul cere plată.

Stă, și Haplea, stă, ca prostu
Binișor o șterg drumeții,
El tot umblă, se lovește
De toți stâlpii și pereții.

Iată, vine și nevasta-i,
Când îl vede se crucește.
– Ha! te-am prins, îi strigă Haplea
Scoate banii și plătește!

Socoteala lui Haplea

Haplea-al nostru – să trăiască,
Opt măgari odată-avea,
Și de teamă, să nu-i piardă,
Toata ziua-i număra.

„Unu, doi, trei, patru, șapte
Iar pe unul l-am pierdut!
Mai acum vreo trei minute
Opt la număr, i-am avut.

Stau călare, unu-i lipsă,
Iar de-i număr stând pe jos,
Sunt cu toții, ce drăcie,
Ce mai treabă tot pe dos!“

Trece unul, Haplea-i strigă:
– Măi voinice, vino-ncoa
Căci minune cum e asta,
În viață n-oi vedea

Dar drumetuț vede-ndată
De ce Haplea-i în greșeală:
Pe măgarul ce-i sub dânsul
Nu-l trecea la socoteală.

Și-i grăiește: – Stai călare
Și începe-ntâi cu tine.
Doar așa e lucru sigur,
Socoteala este bine.

Haplea-ncalecă pe unul,
Și din nou când socotește,
„Unul“ întâi zicând la dânsul,
Opt în cap îi nimerește.

–Iacă, frate, asta fuse,
Eu pe mine m-am pierdut!
Mulțumescu-ți, măi bădiță,
Mare bine mi-ai făcut.

Dar mă jur că pân-acuma
Nici prin minte nu-mi trecea
Că-mpreună cu măgarii
Să mă număr trebuia.

Tunde-l, neică!

Bărbier de câini e Haplea
Și, umblând din loc în loc,
Într-o zi, cam pe la toacă,
Dete omul de noroc.

Căci pe stradă după unul
Merge-un câine cam lățos
Încâlcit și lung i-e părul,
De-i se târâie pe jos.

Haplea-i zice: – Măi bădie!
Bietul câine, e păcat!
N-ar fi bine chiar acuma
Să ți-l tund, să-l fac curat?

– Tunde-l, neică! zice omul.
E păcat să stea așa.
– Am să-l tund și-l fac îndată
Ca să-l pupi, nu altceva

Vrei să-l tund așa ca leii?
– Ei da, da, e foarte bine.
– Cu manșete la picioare?
Iară capul, las' pe mine.

Nici nu cer parale multe:
Iacă-l tund pe zece lei.
– Este ieftin, zice cel'lalt.
Socoteam mai mult că cei.

Tunde Haplea-l dichisește
Și la ochi, și la sprâncene,
Ca un leu, și cu manșete.
Omul zice: – Bravo, nene!

– Haide-acuma și-mi plătește!
– Să-ți plătesc... dar pentru cine?
– Pentru câine! – Care câine?
Nu-i al meu, măre creștine!

„Vrei să-l tund?“ mi-ai zis tu doară.
„Tunde-l neică“, ți-am zis eu.
Ce, puteam eu să te-mpiedic?
Dar îți spun că nu-i al meu.

Haplea... nu e Haplea...

Haplea merge într-o seară
La o crâșmă dintr-un sat:
– Ei, crâșmare, dorm aicea!
Dă-mi odaie, dă-mi ș-un pat.

Dar cum treaba mă zorește
Mâine-n zori să pot pleca,
Ai tu grijă, măi bădiță,
Mai devreme-a mă scula.

Dar cu Haplea e ș-un popă.
Popa zice: – Ascultați,
Să umblați cu binișorul.
Nu vreau somnul să-mi stricați.

Iar crâșmarul face-ntocmai,
Chiar cu noaptea-n cap se duse
Și pe Haplea cel grăbitul
Îl trezește cum îi spuse.

Pe-ntuneric, iute, Haplea
Mi se-mbracă... Însă cum?
În rasa popei și potcapul...
Și pornește-ntins la drum.

Dar când ziua luminează,
Stă pe loc și se privește,
Și ca popă când se vede
'N cap cu pumnii se lovește:

„Măi, da' prost a fost crâșmarul!
Ptiu, al naibii om sucit!
'N loc pe mine să mă scoale,
El pe popa l-a trezit.“

CUPRINS

- Măgarul lui Haplea / 3
- Plătește, că te-am prins! / 6
- Socoteala lui Haplea / 8
- Tunde-l, neică! / 10
- Haplea... nu e Haplea... / 12
- Ce ieftin a scăpat / 14
- Bine, peștele, dar unde e pisica? / 16
- Vaca lui Haplea / 18
- E bună, dar e rea / 20
- Dacă n-avea poftă! / 22
- Cum i-a păcălit Haplea / 24
- Sunt sau nu sunt Haplea? / 26
- Cum a murit Haplea / 28
- Doctoria lui Haplea / 30
- Visul lui Haplea / 32
- Vițelul lui Haplea / 34
- Haplea și cerșetorul / 36
- Doctor Haplea / 38
- Cum Haplea a câștigat prinsoarea / 40
- Deșteptul de Haplea / 42
- Pantalonii lui Haplea / 44
- Te-ai păcălit, cioară! / 46
- Căpățâna lui Haplea / 48
- A murit cazanul / 50
- Norocul lui Haplea / 52
- Haplea și Tănase / 54
- Uitase că e în cojoc / 56
- Haplea la București / 58
- Sosirea lui Haplea la București / 58
 - Discursul și alaiul din stradă / 60
 - Prima masă cu musafirii / 62
 - Prima plimbare prin București / 64
 - Diferite întâmplări / 66
 - Haplea la teatru / 68
 - Cu prietenii la Moși / 72
 - Ce-a făcut Haplea la Moși / 74
 - O plimbare pe sus și pe jos / 76
 - În sfârșit musafirii pleacă! / 78